

Bronisław Marian Królikowski

s. Henryka i Bronisławy
ur. 27 października 1909 r.
w m. Koźminek (pow. Kalisz)

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Warszawie

ODZNACZENIA:

Krzyż Kawalerski Orderu
Odrodzenia Polski

Medal Zwycięstwa i Wolności (1945)

Medal „Za udział w wojnie
obronnej 1939”

Krzyż Czynu Bojowego Polskich
Sił Zbrojnych na Zachodzie

Krzyż Pamiątkowy Monte Cassino

Bronisław Marian Królikowski

Do 10 roku życia mieszkał w Płoskirowie (ob. Chmielnicki, Ukraina), gdzie jego ojciec Henryk „Muszkieter” Królikowski (członek POW, ofiara zbrodni katyńskiej – rozstrzelany w Charkowie), pracował w banku. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wraz z rodzicami zamieszkał w Warszawie, gdzie rozpoczął naukę w gimnazjum. Kontynuował ją w gimnazjum w Grójcu; tam zdał maturę w 1932 r. W 1933 r. powołany do odbycia służby wojskowej w 1 Pułku Lotniczym w Warszawie, ukończył tam również kurs meteorologiczny. Następnie pracował w dziale finansowym drukarni w Warszawie oraz – jak pisał w życiorysie – jako marynarz na kutrze na Bałtyku. W 1938 r. rozpoczął pracę jako dziennikarz w czasopiśmie „Sport Wodny”. We wrześniu 1939 r. powołany do służby w eskadrze treningowej 6 Pułku Lotniczego na lotnisku w Łucku; skierowano go do służby meteorologicznej. Internowany po przekroczeniu 18 września granicy z Rumunią. W maju 1940 r. zbiegł z obozu i przedostał się do Syrii, tam wstąpił do tworzącej się Brygady Strzelców Karpackich. Brał udział w walkach na terenie Egiptu i Libii (m.in. Tobruk). Po rozformowaniu Brygady w maju 1942 r. wcielono go do 3 Dywizji Strzelców Karpackich. W szeregach tej jednostki brał udział w kampanii włoskiej (walczył m.in. pod Monte Cassino, wzdłuż Morza Adriatyckiego i pod Bolonią). W marcu 1945 r. mianowany plutonowym. Po zakończeniu działań wojennych trafił do Wielkiej Brytanii. W grudniu 1947 r. wrócił do Polski. Od lutego do grudnia 1948 r. pracował w PZUW, a następnie w „Dalspółem” / „Rolimpex”, a od 1957 r. aż do przejścia na emeryturę w lipcu 1977 r. pracował w Centrali Handlu „Coopexim”. Zmarł w Warszawie 13 grudnia 1996 r.

